

Immanuel nebo Ježíš?

1. čtení: Izajáš 7,13-15 Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel

kázání: Mt 1,21-23 Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů." To všechno se stalo, aby se splnilo, co řekl Hospodin ústy proroka: 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel', to jest přeloženo 'Bůh s námi'.

Bratři a sestry

v neděli, především jsem v kázání mluvil o hádance. A měli jste za úkol na tu hádanku přijít. Tak na co jste přišli? Pro vás, kteří jste tu nebyli, nebo kteří jste zapomněli to zopakují. Anděl říká Josefovi, že jeho snoubenka porodí syna a že mu má Josef dát jméno Ježíš. A to všechno proto, aby se splnilo, co kdysi říkal prorok Izajáš: Dívka počne a porodí syna a dají mu jméno Immanuel. To je totiž divné, ne? Má se splnit nějaké proroctví a nějakému miminku se má dát jméno Immanuel. A proroctví se splní tak, že tomu miminku dají jméno Ježíš. A říkal jsem, že je to taková Matoušova hádanka pro nás. Aby nás to praštilo do očí nebo do uší a museli jsme o tom přemýšlet. Tak tedy, na co jste přišli? Ještě vám trochu pomůžu. Immanuel znamená Bůh je s námi. Ježíš, hebrejsky Jehošua, znamená Hospodin zachrání.

Ta dvě jména, jejich význam, je pro Ježíšův život nesmírně důležitý. Ta dvě jména charakterizují to všechno, o co se tu Ježíš snažil. A co Ježíš, ta dvě slova charakterizují celou Bibli, možná to úplně všechno, co se na světě děje, celé dějiny člověka s Bohem na tomto světě. Myslím si, že Bibli moc nečtete. Já taky moc ne. Je hrozně tlustá a plná jmen, která nejdou vyslovit a plná divných příběhů, které nejdou moc lehce pochopit a plná myšlenek, o kterých přemýšlet, to někdy až bolí. Tak vám dám takovou pomůcku. Pro případ, že byste třeba Bibli ztratili, nebo se dostali do situací, kdy ji nebudete ani chtít číst. Zapamatujte si jenom ta dvě jména: Immanuel a Ježíš. O tom je celá Bible. Immanuel a Ježíš. Bůh je s námi, Bůh zachrání. Odpověď na tu hádanku je totiž tohle: Ježíš tím, že Immanuel. Bůh nás zachraňuje tím, že je s námi. V tom, že je blízko. A většinou tam, kde ho zrovna moc nečekáme. Pomoc, která se dá od Boha čekat, je v tom, že je vzdácky někde poblíž. V tom, že je spolu s námi v našich problémech a průšvihcích a trápeních a krizích. A tak, podle této hádanky, první a základní, co může člověk udělat, aby ho Bůh vyslyšel, je, že se pořádně rozhlédne. A zjistí, že pomoc už se stala, že Bůh je tam, s člověkem.

Může se stát cokoli, a Bůh je v tom s námi. O tom jsou Vánoce a o tom je evangelium a o tom je Ježíšův celý příběh. Můžu zažít něco krásného...a Bůh je v tom se mnou. Můžu se s ním o to podělit, třeba mu i poděkovat. Můžu něco hodně pokazit... a Bůh je v tom se mnou. Stojí vedle mě a kouká, jak je to pokažený. Tak je holt potřeba to zase napravit. S Bohem to snad jde vždycky. Můžu zažít nevím co...a Bůh je v tom se mnou. Ne jako soudce, který hodnotí všechno, co dělám. To vůbec ne. Tuhle představu o vševidoucím Božím oku, které nás hlídá a kontroluje, tu jsme si vymysleli my lidé sami. Tohle není Immanuel. Immanuel, to je Bůh, který je se mnou, ne proti mě. A když udělám nějaký svinstvo, většinou vím, že je to svinstvo a nepotřebuju, aby mi to nějaké vševidoucí oko připomínalo, popřípadě m i hrozilo peklem. Potřebuju vědět, že je někdo, kdo mě stejně neopustí a nevykašle se na mě, i když jsem to holt podělal. A to je Immanuel.

To je ta krásná zvěst Vánoc, tehdy se to totiž projevilo nejvíc, To Boží bytí s námi lidmi. Proto oslavujeme Vánoce. Proto je oslavujeme my, křesťané. Protože jsme tomu uvěřili. A pro ostatní je to možná hloupost a my jsme naivní hloupi důvěřivci. Také tak je možné se na to celé dívat. Je ale možný i druhý pohled. Uvěřili jsme tomu a smíme to prožívat, jsme jiní, než ostatní lidé, máme výhodu. Nemusíme se vidět jako parta poblouzněných. Můžeme se vidět jako společenství zvláštních, ano, vyvolených. To neznamená, že jsme nějak lepší, než ti druzí. To znamená, že prostě máme výhodu, jsme na tom líp. Dějí a budou se nám dít stejně krásné i hrozné věci, jako všem ostatním lidem, ale smíme věřit, že v tom všem je Bůh s námi, Immanuel. A to je výhoda. To je dar. Na nás je, co s tímhle darem uděláme. Jestli se o něj budeme chtít dělit a zvat ostatní k víře, k tomu uvidění Boha vedle nás, s námi. Nebo jestli si o tom jenom budeme v kostele povídat a zpívat písničky.

O Ježíši se říká, že měl zvláštní moc, dnes je moderní říkat, že měl zvláštní energii. Já myslím, že měl prostě jen Boha s sebou. Že prostě žil stím, že Bůh je s ním. A to ho vedlo mezi lidi, to ho vedlo k zájmu o lidi víc než se starat o svoje ještě větší pohodlí a ještě víc jídla doma v lednici a ještě lepší kdovíco. To ho dokonce vedlo i k tomu dobrovolně položit život. Ta důvěra, že Bůh je s ním. Je to ta samá důvěra, která je nabízená každému člověku, který Boha přijal.

Bůh se rozhodl nám lidem pomoci, zachránit nás, Bůh zachraňující, Ježíš. A vybral si k tomu to, že bude s námi, Immanuel. Zkuste ta dvě jména nezapomenout, noste je v sobě a přemýšlejte o nich. Možná, že nic víc není třeba. Možná i vy dokážete s těmhle dvěma jmény něco změnit. Třeba ne svět, třeba jenom něco malého okolo sebe. To stačí. Bůh má rád malé věci. Přišel k nám na svět jako takové nepatrné, 50 centimetrů měřící a asi 3,5 kilo vážící miminko. To je Boží. Amen